

FÖR BÄTTRE SERVICE

kör till

GRÖNÄNGSPLAN KOPPARTRANS

— där får Ni all service under ett tak:
Rundsnörjning, oljebyten, biltvätt, batteriservice,
"Hunter" hjulbalansering m. m.

★

Vår regummerings- och vulkverkstad är en bland de största i Sverige.

Vi regummera såväl personbils-, lastbils- som traktor-
däck av alla dimensioner i moderna självrensande
mönster.

VÄLKOMMEN TILL

Ringcentralen

Joel Rundberg

Hässleholm — Tel. 142 20 växel

BENSIN

även 93 okt.

BENTYL

Vi har dygnet-runt-service

Tel. 142 24

Av bil- och traktorringsar för vi
ledande märken med
GOODYEAR o. TRELLEBORG
i spetsen.

Snappharen

Tidskrift för KUNGL SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTET
och DESS KAMRATFORENING

Nr 2 1956
Årgång 14

Snapphanen

TIDSKRIFT

för

KUNGL SKANSKA TRÄNGREMENTET

och dess

KAMRATFÖRENING

Redaktör: Kaptén Bure Kinnman
Ansvarig utgivare: Kaptén Birger Brunby
Ekonomichef: Fanjunkare Per Liedholm

ANNONSPRISER:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Aftondelssida	25 "
Sextondelssida	15 "

Postgiro 76571

Nr 2 Arg. 14

20/12 1956

Pris 2 kronor

När det gäller

TRYCKSAKER

Anlita

NORRA SKÅNES

Tel. nr 142 00
HÄSLEHOLM

Bertilsson

Gösta Ahlquist AB

Västerborg 2

Tel. kontoret 114 74, 113 74 linjeväljare

★

*Väg- och
vattenbyggnadsarbeten*

*Grävmaskiner och
planeringstraktorer uthyres*

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Regementschefens hälsning	1
Regementspastorns julhälsning	2
Från ett besök vid engelska transportförband	3
Inspektioner	5
Första tjänstgöringen	6
Typer i vapenrock	8
Regementets dag	11
Hänt vid T 4	13
Svanesång och musikupplevelse	15
Musikkåren avtackas	16
Utdrag ur regementsorder	17
T 4-soldaten och fritiden	18
Nya officerare och underofficerare	19
Arméns jägarskola	20
Sekreteraren har ordet	22
T 4 nya bensinstation	23
Idrottskrönika	24

Snapphanen

Tidskrift för KUNGL SKANSKA TRÄNGREMENTET och DESS KAMRATFÖRENING

ATER HAR ETT ÅR gått till ända, ett år fyllt av arbete och möda men, för de flesta av oss, väl också av mycken glädje och tillfredsställelse. Som regementschef vill jag gärna till all regementets personal, befäl och trupp, framföra ett uppriktigt tack för ett gott arbete under det gångna året. Det tacket vill jag inte minst rikta till regementets civila personal, som ofta utför sitt arbete i skymundan men vars verksamhet icke desto mindre har stor betydelse för att regementet skall kunna rätt fylla sina uppgifter i fred och krig. Jag tackar också kamratföreningens medlemmar för dess insatser till regementets fromma.

Hur framtiden kommer att te sig är i detta nu ytterst oviss. Att oron ute i världen kommer att påverka förhållandena även i vårt land under det kommande året råder det dock ingen tvekan om. Vid regementet kommer utbildningen och arbetet i övrigt säkerligen att få sin prägelse av det allvarsmättade läget i Mellersta Östern och Mellaneuropa. Vi ha ännu en gång fått en påminnelse om nödvändigheten för vårt land att bygga vår alliansfria ställning på en väl utbildad och väl utrustad krigsmakt. Av oss alla kommer under det kommande året liksom hittills att krävas hängivet arbete och helhjärtade insatser.

Men allt detta hindrar icke att vi kunna glädja oss åt den stundande jul- och nyårshelgen. Tvärtom bör den ge oss tillfälle till välbehövlig avkoppling och vila men också anledning till eftertanke och besinning. Jag önskar att Ni alla måtte få glädje och trevnad av helgen, att de flesta av Er skola få tillfälle att fira den i kretsen av Edra närmaste och att den måtte ge Eder den behållning, som vi väl alla förväntar oss av årets största högtid.

Alltså, befäl, värnpliktiga och övriga vid Kungl Skånska trängregementet och alla medlemmar vid regementets kamratförening:

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR!

Birger Sjögren

Regementspastorns
julhälsning:

GUD MED OSS

Gud med oss — det är julens budskap. Gud med oss — så sjunger julens sånger och så jublar julens ljus, som vi tänder i den mörka vinternatten.

Vi människor är inte ensamma, inte lämnade åt oss själva — Gud är med oss. Och tecknet härpå är ett barn — barnet i Betlehems krubba. I det barnet bekänner Gud sig till sin mänsklighet. I det bjuder han oss en väg till sin fadersfamn. I det möter han oss med all sin nåd och barmhärtighet.

Gud med oss — det betyder därför frimodighet. Låt vara att framtiden syns oviss och farlig. Gud har dock världsrodret i sin starka hand. Och vi vet, att han har fridens tankar för oss, också när han låter vreda domar gå fram över jorden. Den fadersfamn, som han öppnade, när han utgav sin enfödde son, den är ännu öppen. Den skall aldrig upphöra att vänta på var och en av oss. Det finns en väg banad från jorden till himlen. Det finns en port, som öppen står, en port till evig frid och salighet.

Vare det nu min julönskan till Er alla, som jag når med dessa rader, att Ni måtte i denna julhögtid nå fram till Gud och göra den saliga erfarenheten, att Gud är med oss. Ty bland allt det goda julen kan skänka oss, är dock det det bästa, att vi får möta Gud på ett personligt sätt i julens barn, och att vi stärkes i gemenskapen med honom, som ensam kan skänka vårt sinne frid och vårt hjärta ro. Tänk, om högtiden denna gång finge bli en sådan förmedlare mellan Gud och vårt hjärta. En välsignad jul bleve det då i sanning.

GUSTAF LINDVALL

Exercit.

Från
ett besök
vid

ENGELSKA TRANSPORTFÖRBAND I VÄSTTYSKLAND OCH ENGLAND

Under tiden 1677—1878 hade jag förmånen att få följa verksamheten vid brittiska förband i England och Västtyskland. Avsikten med besöket var, i första hand att studera tjänsten vid engelska transportförband och i andra hand att "snappa" nyheter inom underhållstjänstens område. De förband jag besökte tillhörde Royal Army Service Corps (RASC), den närmaste motsvarigheten till våra trängtrupper.

BESÖKETS FÖRLOPP I STORT

Fredagen den 13 juli lämnade jag Häsleholm med Bielefeld i Tyskland som närmaste mål. Mitt "värdförband" var ett transportförband, som ingår i 4. infanteridivisionen. Vid detta förband stannade jag en vecka och fick bl. a. tillfälle att följa en övning med en transportpluton på Lüneburgerheden — en flitigt utnyttjad övningsplats.

För att få studera verksamheten vid transportförbanden inom en pansardivision fördes jag ned till trakten av Kassel och fick där ansluta till 7. pansardivision. Det var denna division, som i Nord-Afrika under sista världskriget gjorde sig ett känt namn under Montgomerys befäl. Då övningen började, var förbanden grupperade endast ett par km från den ryska zongränsen och under övningen användes radion mycket flitigt. Det råder knappast något tvivel om att ryssarna följde den här övningen och förmodligen önskade engelsmännen att så skulle ske. Radions användning kan knappast förklaras på annat sätt.

Så var det tid att styra kosan över till England och den skedde med militärtåg genom Tyskland och Holland till Hoek van Holland, där jag gick ombord på en båt avsedd för transport av militär personal.

I England skulle jag närmast studera utbildningen vid RASC och eftersom huvuddelen av dess utbildningsförband är förlagda till Aldershot — en liten stad en timmes tågresa västerut från London — ansågs det lämpligt att jag började där. Här finner man de bataljoner, som svarar för utbildningen av stabsfurirer, stenografer, slaktare, bagare m. fl. Den största och mest betydelsefulla utbildningslinjen inom RASC är bilförarutbildningen och den bedrivs vid två bataljoner. Efter att ha tittat på bataljonerna i Aldershot under 1 1/2 vecka var det tid att granska den utbildningen under i stort sett en vecka, vilket skedde vid 15. bataljonen, som ligger förlagd i Blandford.

Min studieresa avslutades med ett besök på Isle of Wight, där engelsmännen har ett kompani för utbildning i sjötransporter av förnödenheter.

UTBILDNING AV BILFÖRARE

För en trängare kanske det kan vara ett visst intresse att höra, hur engelsmännen utbildar sina bilförare. Utbildningen är koncentrerad till två bataljoner och utbildningstiden vid dessa är åtta veckor. Under de tre första veckorna får soldaten en grundläggande militär utbildning och då får han lära sig att exercera, att hantera sitt vapen

Generalen inspektör.

och att hjälpligt läsa kartan. För att ge honom fysisk spänst, kondition och "gälust" får han under dessa tre veckor en hård fysisk träning, som bl. a. bedrivs i ganska svåra hindergårdar. I övningsprogrammen saknas sådana ämnen som soldatundervisning, personaltjänst m. m. Det anser man vara onödigt att anslå tid för sådan utbildning. I den svenska armé har vi ju som bekant en annan uppfattning i den frågan. — Man hade mycket exercis och man ansåg, att det var kanske den viktigaste utbildningen. Krigen hade visat detta, och man anförde exakt samma synpunkter på nödvändigheten av exercis som vi gör inom svenska armén. — Efter dessa tre veckor börjar förarutbildningen, som genomförs under fyra veckor. De flesta soldater har vid denna utbildnings början icke körkort och målet är att under de två första veckorna uppöva hans färdigheter så, att han kan klara proven för körkortet. Denna utbildning bedrivs under civila instruktörers ledning och varje instruktör har högst två elever, som får köra fordonet minst fyra timmar dagligen. Men innan eleven kommit så långt, att han får avlägga provet för körkortet, har han att avlägga ett otal andra prov. Efter tre, fyra timmars körning genomgår eleven ett prov, som skall klargöra, om han har förutsättningar för att kunna bli bilförare. Han får då köra på en mycket stor plan. Här skall han i låg fart utföra enkla växlingsövningar och "styrövningar". Uppfyller eleven de uppställda kraven, fortsätter utbildningen och efter ytterligare några körtimmar beordras han till ett svårare prov. — För denna utbildning förfogade man över 240 lastbilar och på verkstaden var det huvudsakligast

växellådor, som reparerades. En växellåda kan ju som bekant inte tåla vad som helst! — Efter två veckors utbildning var det tid för körkortsprov och om eleven misslyckades, fick han försöka ytterligare ett par gånger, men om resultatet ännu inte hade blivit positivt, fick han övergå till annan utbildningslinje. Det var inte populärt, eftersom alla vill bli bilförare.

När eleven väl fått sitt körkort, börjar den militära körutbildningen, som genomförs under två veckor. Nu skall eleven lära sig att sköta sitt fordon och att köra i konvoj (djupmarsch).

Efter dessa fyra veckors körutbildning avslutas utbildningen vid bataljonen med en veckas grundläggande militär utbildning för att "friska upp" honom, innan han skickas ut till transportförbanden i Tyskland eller någon annan plats, där engelsmännen har trupper. Och här försetter utbildningen. — Soldaten placeras nu in som bilförare i någon transportpluton. Dessa plutoner består i dagens datum av inte mindre än 33 transportfordon och plutonens uppgift är att transportera fram ammunition, drivmedel och livsmedel till de stridande förbanden.

FÖRLÄGGNINGSFÖRHÅLLANDEN

Under fältförhållanden förekommer det sällan, att soldaterna förläggas i tält. Man har nämligen inga tält i plutonen. Varje soldat är utrustad med bl. a. fyra filtar och sin kojplats får han söka i bilhytten eller på flaket. Ibland stoppas de in i någon lada.

Deras kasernförläggningar verkade inte vara av allt för hög klass. I Tyskland använde man gamla

tyska kaserner, som föreföll att vara bra, men hemma i England var det tydligen sämre beställt. Där hade man i allmänhet gamla baracker, som var svåra att värma upp. Dörrtrösklar saknades, så vindarna hade fritt spelrum in i lokalen.

NAGRA IAKTTAGELSER

Ordningen och putsen var iögonfallande. Skor putsades med "Kivi" och glansen kan inte med ord beskrivas. Soldaten var tvungen använda en stor del av sin fritid för puts och annan materielvård, och skötte han inte sin utrustning kunde han vänta sig hård påföljd som t. o. m. kunde bli ett arresterstraff. Arresten var man frikostig med. Man ansåg nämligen, att en soldat, som inte kunde eller ville sköta sin materiel, hade små chanser att klara sig i ett krig. Man har i England under de många krigen fått tillräcklig erfarenhet av vad disciplin och ordning betyder för soldaten och förbandet. Inga eftergifter kunde tillåtas i dessa avseenden.

Vad kände engelsmännen till om Sverige? Det var förvånansvärt litet. Huvudstaden angavs ofta vara Oslo och ibland Köpenhamn, aldrig däremot Helsingfors. Då och då kunde den få sitt rätta namn. Man visste i allmänhet, att vi hade ett kungahus men ingenting om dess släktskapsförhållanden med det engelska. Att vi nyligen hade haft olympiad kände en del till och fler hade reda på att engelsmännen hade tagit guldmedalj men att

svenskarna erövrat fler än engelsmännen var man okunnig om. — Man var intresserad av snön och trodde, att Sverige såg ut som Norge. — Att vårt flygvapen är det fjärde i världen kände man i allmänhet till. Vår armé ansåg man vara liten men kvalitativt sett mycket god. — Av svenska personer hade Dag Hammarskjöld ett mycket gott namn och honom högakade man. Den emellertid mest populära svensken i England just nu är en dam — Anita Ekberg. Det kan vara svårt att förklara det förhållandet, men det kan tänkas bero på att den engelske gentlemannen är mycket "kurvminded" och eftersom han i sitt hemland har brist på kurviga varelser kan man kanske förstå hans reaktion, när han i dagstidningar och veckotidningar möter denna uppenbarelse.

Jag hade en mycket angenäm tid vid de brittiska förbanden. Vänligheten och framförelse gästfriheten var enastående. Man svarade villigt på mina frågor och lät mig ta del av så mycket som möjligt. Jag kan med glädje och en viss tillfredsställelse konstatera, att våra utbildningsmetoder, vår materiel och vårt befäls militära kunnande väl kan mätas med den engelska motsvarigheten och i många fall är det t. o. m. betydligt bättre. Våra resurser är av förklarliga anledningar inte av samma storlek som de engelska men kvaliteten, andan och det militära kunnandet behöver vi enligt min mening inte skämmas för.

Sigurd Lindstedt.

INSPEKTIONER

Den förutvarande inspektören och kårchefen, överste K. Hagberg, ses nedan på sin sista inspektion av T 4.

Fr. v.: regementsinstruktören, kapten Thörström, inspektören, regementschefen och major Löning.

Den nye inspektören och förutvarande chefen för regementet, överste A. Norberg, inspekterade 9/12—13/12 T 4.

Första tjänstgöringen

För att beteckna den grad av missmod man känner, då man för första gången står på en kaserngård iförd linneuniform, ligger nog ordet "visset" närmast till hands. Man har konfronterats med en helt ny värld — en värld som grundligt skiljer sig från den man tidigare levit i — och detta, i förening med problemet att få linnerockens ärmar att räkna till, gör en mycket konfunderad. Man har dessutom upptäckt att man varit avsevärt mera morsgris än man anat — mammas förmaningar och tjat var dock inga order, som noggrant måste efterföljas.

Jag vill gå tillbaka till det ögonblick då jag för första gången satte min fot på T 4. Den patriotism, som ingivits mig i det ögonblick jag såg kanslihusets tretungade flagga vaja över mitt huvud, svalnade betänkligt under marschen från intendenturförrådet med två tunga säckar över axeln. Att sedan skåphalvan, som var min, visade sig hopplost liten i förhållande till den mängd prylar, som utkvitterats, gjorde inte saken nämnvärt bättre, i all synnerhet som kompiserna vid sidan om också ville ha svängrum. Man uppnår ju som bekant ingen större skicklighet i konsten att ta hänsyn till andra, när man ligger ensam på ett rum, varför striden med inkräktaren blev hård.

Det irakade "eländet" gjorde emellertid att vi, som sammanförts på logementet, genast kom på god fot med varandra — åttadeldad sorg är ju som

bekant blott åttondels sorg. Vår nonaggretrionspakt var redan konsoliderad genom en bondtolva, när det kommanderades uppställning i korridoren, och vi presenterades för vårt befäl. Det är inte utan att det första intrycket av en människa får en viss betydelse för den fortsatta samvaron, och då samtliga tyckte att "dom ser ju snälla ut" ansågs ingen överhängande fara föreligga. Albert Engströms snusdreglande korpraler är gudskelov ett utdött släkte. Personligen fick jag det intrycket att nutidens befäl är vanliga svenska medborgare, som utför sin dagliga gärning precis som andra — låt vara under mera formellt förhållande till de underlydande — och framför allt: de arbetar lika hårt som någon annan för sina underlydandes bästa.

Hela den första veckan blev — det måste jag tillstå — något av en mardröm. Allt tycktes ha sammansvurit sig. Halmadrassen motstod alla försök till medling, logementets kala väggar mötte en, varje gång man kom in, med ett cell-hångrin, väckarklockans larm vältrade en hänsynslöst ur sängen om morgnarna. Tjänsten är egentligen värd ett kapitel för sig. Det formella inlärandet av konsten att taga skydd gav en mera bekymmer än någon av Ovidii metamorfoser tidigare gjort. Denna enkla akt, som ju bara består i att kasta undan benen så snabbt som möjligt, kom en att frossa i självmelidande. Omsorgen om det egna skinet

kom oss att lägga oss ner så långsamt och graciöst att man, som befälet uttryckte det, ofta inte såg om vi höll på att resa oss eller om vi var på väg neråt. Flera av oss behövde emellertid efter en vecka inte mer än två à tre sekunder för att gå i skydd.

Den första tiden föreföll också mängden av paragrafer, förordningar och lagar överväldigande. Klockan så och så skulle alla vara tysta, så och så skulle man bete sig då man mötte bataljonschefen, skor skulle putsas, tider skulle passas o s v. När man en dag med andan i halsen kom rusande till en uppställning kl. 0730 fick man veta, att när man i det militära sade 0730, så menade man 0725. Ett par dar senare erfor man vid en visitation av eldhandvapen att uttrycket "rent" har en helt annan innebörd i det militära än i det civila. Dessa och liknande upplevelser kom en att uttala många hårda domar över krigarlivet. Man hade då ännu inte insett vilken cirkus ett regemente blivit om, man inte haft medel att hålla de balda krigsmännen i kragen.

Många långa månader lag framför oss. Hur långa fattade vi först när vi legat inne en månad, och sedan jämförde den avverkade delen av värnplikten med den del som sträckte sig framför oss. Veckorna föreföll skrida fram med fötterna i tapetklister, vilket gjorde, att varje avrivande av ett blad i väggalmanackan blev ett mindre jubileum. Att veckans dagar kunde vara av så olika längd var också en ny upplevelse. Lördag och söndag befanns vid noggranna räkningar tillsammans

Soldatgymnastik.

Vapenhanterning.

utgöra två och en halv timma. Att en människa kan nötas av tidens tand stod nu fullt klart för oss. Det var inte utan att man ibland tittade i spegeln efter tecken på det åldrande och bortvisnande som tycktes en så onödvärligt.

Tiden har gått. Vi har vid det här laget vuxit in i T 4:s gemenskap. Vi känner oss på något sätt fast knutna till regementet, och allt är inte längre så främmande och opersonligt. Ännu är vi inte fullt utbildade soldater, men den dag skall komma, då vi står beredda att försvara vårt land, om någon inkräktare hotar oss. Den svett och möda vi får utstå i Nya övningsområdet är ett billigt pris för vårt lands frihet — den frihet som vi alla eftersträvar och därför alla bör hjälpa till att betala. Det är inte roligt att behöva lämna ett arbete, eller avbryta studier för att inställa sig till värnpliktstjänstgöring, men vad fordras för att vi skall få någon verklig nytta av vår civila utbildning? Den första förutsättningen för ett tryggt liv är ett starkt försvar mot eventuella angripare. Det har den senaste tiden visat sig att det fortfarande finns makter, som undertrycker folkens frihet, förslavar dem och tyranniserar dem. Låt oss slippa bli offer för dessa bödlar. Den värld vi lever i har mycket att ge oss, om freden kan upprätthållas och stärkas, om vapnen kan smältas om till plogar och maskindelar. Men så länge despoti och diktatur förekommer måste vi alla stå beredda att gripa till vapen för vår frihet. Det är en plikt mot våra förfäder att försvara vad de en gång byggt upp.

Ivan Österbladh.

Typer i vapenrock

Minnen av F. HELLBERG

Nr II. Sårmarkörer

Att den första veckan i en ung mans värnplikts-tjänstgöring är den utan jämförelse värsta, är väl en allmän erfarenhet. Allt det nya och främmande, som omger en, de skarpa tongångarna, de strikta och obönhörliga kommandona, det hundraprocentiga maskulina samfund, man burdust hamnat i, har en överväldigande verkan på känsliga och föga härdade ynglingasjälar. Den som skriver detta, vill gärna erkänna, att han trivts gott i "det militära", under några perioder to m mycket gott, trots att han egentligen saknar militära anlag. Men jag måste säga, att den första veckan i vapenrock var hemsk. Orsaken var helt enkelt, att kontrasten mot det vanliga var för svår. Det värsta var nog, att vi den första veckan var så gott som inne-stängda — en anordning, som den gången ej väckte den minsta förståelse, men som man senare begripit bättre.

Därför kändes det som en stor lättnad att redan på femte dagen få komma ut på en allra första liten övning i sjukvårdstjänst ute i Guds fria natur. Jag har ett så levande minne därav än i dag. Det är i sannhet rent förunderligt, vad allt i denna värld är relativt! Vad som oftast är det mest banala och vardagliga av allt, kan under andra förhållanden bli en högt skattad upplevelse. Bara det, att efter fem dars avstängning från världen inne på ett kallt, stelt kasärnrområde få komma ut i en helt vanlig barrskog, utan den minsta märkvärdighet, kan betyda så mycket, att man efter tjugo år minns detaljerna på ett sätt, som kan

förefalla orimligt. Jag hade blivit uttagen till sårmarkör, något som jag just då var tacksam för. Jag var placerad i västslutningen av en stenig furubacke. Det var fredagkväll, den 22 juni, och solen gick just ner. Vi hade frivilligt valt denna kvällsövning i utbyte mot mera permis nästa dag — midsommarafton. Jag låg med en fura till vänster och en enbuske till höger.

Det var den kvällen, jag blev bekant med Mårtensson. Mårtensson var sårmarkör, han också. Han skulle bli det så ofta i fortsättningen, att han fick det som öknamn.

M. — låt oss kalla honom så — var som skapt till sårmarkör. Att kalla honom simulant vore, om ej helt orätt, så dock missvisande. Snarare borde han betecknas som en fullblods flegmatiker. Om jag inte av erfarenhet visste, att också skåningar kan bli nervösa och hysteriska (ursäkta!), skulle jag vilja kalla honom en tvättäkta representant för skånsk flegma. Jag tror aldrig, att han gick till sjukhusvisitation eller direkt gnällde över någon krämpa. Ej heller maskade han medvetet och avsiktligt. Men han såg precis så där lagom trött ut, att hans åsyn rent automatiskt ingav varje befälshjärna den tanken, att "den där, honom får vi nog ta till nåt lindrigt". M. fick vara i fred, och det trivdes han med. Alltid utstrålade hans uppenbarelse samma jämna trygghet, samma måttliga, avvägda glädje, som utmärker den sanne epikuréen. I allting visade han sig som en god

lärjunge till Epikuros, måttlighetsnjutningens filosof. Han slarvade inte just, men förvisso "spånstade" han än mindre. Mössan satt precis så snett, skorna var precis så oborstade, knapparna precis så oputsade, sängen precis så skrynklig, skäggstubben precis så lång, och den allmänna hållningen precis så halvdälig, att befälet aldrig frestades till falssetoner i sina upprepade "påpekanden", medan han å andra sidan inte — garanterat inte — kunde beskyllas för någon form av pedanteri. Med andra ord — M. var lycklig. Och som alla lyckliga människor ägde han den oskattbara förmågan att sprida verklig trevnad med enkla medel. Nästan med rörelse erinrar jag mig här den sista minnesbild, jag har av honom. Vi hade under rätt ruggiga förhållanden varit ute på övningar under en hel oktobervecka och befann oss på återmarsch till kasern. Det var natt och ett envist regn silade ner. Av någon anledning måste vi göra ett par timmars uppehåll, vilket ej var muntrande. Emellertid fick kompanichefen den briljanta idén att utanför allt program ur egen kassa ordna ett kaffesamkväm, och sen var det M:s tur. Musikalisk och natursnäll smällde han ihop den ena allsängen efter den andra, av vilka jag minns den avslutande "kanonen": "Kaffe ha vi — kaffe ha vi — fått, fått, fått — tack för wienerbröna — tack för wienerbröna — de va gott!" När någon viskade honom i örat, att kaptenen hade vissa intressen i Cloetta, kom det genast en "kanon" till: "Tag det rätta chokolå — tag Chloetta, den är bra."

Ingen regel utan undantag. Någon gång hoppade M. utanför måttlighetens skallar. Det var då alltid gourmanden, som lurade epikuréen. I vår dåvarande garnisonsstad L. fanns det ett underbart ljuvligt matställe, lydande det frestande och befogade namnet Hemtrevnad. Kronans kaka var då ej så god som nu, varför nämnda matställe invaderades på lördagseftermiddagen av en härskara läckergommar. Det var den enda plats, där jag sett M. i hänryckning. Men där lyste hans öga av en extasens eld, om vars äkthet ej minsta tvivel kunde råda, och darrningen i hans händer, då han med ett par skutt formligen dök ner på smörgäsbordet, tydde på oerhörd, men visserligen eljest

väl dold energi. Hans förmåga att "svänga" var helt enkelt otrolig, och särskilt hans angrepp på grisasytan vittnade betydligt mera om förvanskad härstamning från Valhalls kämpar än om modern s. k. salongsfärdighet. Vi andra följde hans prestationer med en blandning av beundran och generad häpnad. En lördagskväll, då jag tog mig en promenad nedåt Stångebro, mötte jag M i en bakgata. Hans gång erinrade om en brottslings, d v s var "något framåtlutad" — "Vad har du för dig i de här gränderna, Mårtensson?" — "Jo, du vet, de hade äppeltris på Hemtrevnad i dag. Jag vill undvika att möta befäl, ty jag kan inte för mitt liv intaga 'enskild ställning'!"

Även i sin militära huvudsyssla, d v s sårmarkörens, avslöjade M. sin trohet mot de mera magiska glädjeömnena. Det slumpade (?) sig så, att jag ännu ett par gånger fick ha nöjet att ha M. vid min sida under sjukvårdsövningar. En gång bar vi oss egentligen alldeles förskräckt åt — men tilltaget måste väl nu anses preskriberat. Det var nära sjön Dovren i norra Östergötland. Vi hade blivit utlagda i en granskog, M. och jag, och av någon orsak fick vi vänta längst av alla på hjälp. Jag hade fått spräckt skalle genom ett sabelhugg, och M. hade bara ett halvt vänsterben. Stark värme rädde, och vi sökte svalka under ett vindfälla, där ett slags grotta bildade en ljuv viloplats. M:s mage störde dock snart idyllen med sina krav. Det halva benet hindrade honom ej att ge sig ut på ett kulinariskt strövtåg, och när han efter en halvtimme återkom, hade han med sig ett rikt byte: två flaskor mjölk, två kokta ägg och fyra

rejåla "runtengångare" med kött, leverpastej och gurka — resultatet av den lyckade kombinationen av M:s stillsamma övertalningskonst och medfödd modersinstinkt hos en östgötugumma i närmaste stuga. Men kaffe — det skulle inte va så dumt! Gumman kunde ej gärna tiggas ytterligare. Vi beslöt att ingående recognoscera terrängen. Fikan var beroende av om vi kunde finna en människoboning så nära, att vi kunde ha vår "liggplats" under kontroll. Lyckan var oss huld. Skogsbrynet var aldeles invid, och på andra sidan en slättervall låg en pampig gård. Vi rusade dit, och t o m M. gaskade upp sig till en ordentlig "enskid ställning", när dörren öppnades. Till hans goda hållning bidrog i hög grad den mottagande tjänsteandens utseende. Det upplystes, att "riksdagsmannen" inte var hemma, men att vi kunde få tala med "frun", som just var i köket. Samtalet där förlöpte i allo tillfredsställande. Anläggande vår mest oklanderliga hållning och salongsvana, var vi inom tio minuter bänkade i angenämt sällskap och försedda med smakprover på alla de bakverk, som just var under tillverkning i köket. En stämning, erinrande om den i paradiset förgårdar, lägrade sig över både kropp och själ. Men nämn den sällhet, som vara beständigt! Plötsligt fick vi genom fönstret se en hemsk syn. Två bårar, förda av gasmaskförsedda stackare, skumpade fram i skogsbrynet i det av hetta dallrande solgasset. "Uppbrottets stund var inne", som skalden så skönt säger. Det var synd, att ingen filmade vår reträtt till skogen genom ett väl insynsskyddat dike och de fromma miner, med vilka vi invändade bårlagen. Synd även, att bårbärarnas kommentarer under hela räddningsaktionen icke blivit upptagna på stålband. En sådan upptagning kunde ha blivit ett briljant åskådningmateriel vid en lektion i psykologi och tjänat som bevis för hur värme och opraktisk klädedräkt undergräver en sund självkontroll av såväl tal som åthävor. Sålunda tog man, vid ankomsten till ett staket, ej hänsyn till min spräckta skalle, utan vräkte mig brutalt över hindret.

Inte ens Mårtensson kunde ju alltid undgå uppdrag av litet mer krävande natur än sårmarkörens. Inför en mångmila nattmarsch gällde det att göra

iordning de torrskaffningspaket, som skulle tjäna som uppmuntran under den förestående strapatsen. Att M blev satt som ansvarig för denna icke oviktiga detalj, vittnade knappast om människokänedom. Resultatet blev därefter. Ej heller på denna punkt behöver jag anlita fantasien, då jag själv var aktivt medverkande. Det var mörkt, och anordningarna något primitiva. Ett väldigt trälock, lagt på en stubbe, tjänade som bord, och lockets tyngdpunkt var oroväckande labil. Vi befann oss på en gårdsplan, som av höstregnet och allt trampet var väl uppblötad. Jag minns, att jag bredde smör, och M. lade på leverkorv. En tredje man hade hand om kronans berömda "fotsvetsost", och det var detta, som blev ödesdigert. M. närde en olycklig kärlek till fotsvetsosten, och varenda gång i det uppdrivna tempot en bit ost hamnade fel, utnyttjade han påpassligt chansen till extra tilldelning. En katastrof var oundviklig. Vid en störtdykning av M. tippade locket av sin stubbe och avbördade hela sitt innehåll av färdiga och halvfärdiga matpaket på den söliga marken. Stämningen blev något "svag", som det visst heter i börsnoteringarna, men vi gjorde det enda möjliga — slog in mackorna i papper, som om ingenting hänt, och lovade hålla tand för tunga. Men Nemesis vakar! Visst var det en föga uppbygglig matrast, som sedan mitt i natten hölls vid Bestorps station. Om smak skall man inte disputeras, och därför skall här ej uttalas något estetiskt värdeomdöme om de repliker, som där legionsvis störde nattens frid, men säkert är, att de ej voro avsedda för samhällets söndagsskola. Kompaniet kunde dock med illa dold tillfredsställelse konstatera, att de skyldiga fått de allra värsta matpaketen. Mitt eget var sådant, att endast min geologiska instinkt om den östgötska lerans näringsrikedom förmålde mig att avvjuta detsamma. Det skall erkännas, att de tankar, som gick till M. i den stunden, ej höll Bergspredikans mått.

Ännu en gång skulle M. och jag få äran att kampera ihop som sårmarkörer under en nattövning. Det var året därpå, sent på hösten. Temperaturen var vid fryspunkten, och M., som aldrig besvärades av överdrivna skrupler, föreslog, att vi

(Forts. på sid. 27)

Regementet paraderar inför regementschefen och till vänster om honom stående förre härsköfen, överste A. Johansson.

REGEMENTETS DAG

9/9 1956

Varje år brukar gamla T 4-ingar beredas tillfälle att sluta upp kring sitt regementes fana, en tradition, som vidmakthållits även i år. Den söndag, då "Regementets dag" firas, kastar kasernvakten alla formaliteter som kontroll av passerkort m m över bord, och visar med ett glatt leende under de vita stål hjälmarna in de skådelystna på T 4:s område. Liksom under skolornas åhörardagar strömmar föräldrar och övriga anförvanter till i stora skaror för att se sina — i det här fallet något förvuxna — telningar i aktion. Även de, som inte på något sätt har eller har haft med regementet att göra, tar i stor mängd del av "begivenheterna".

I år firades Regementets dag på hävdvunnet sätt söndagen den 9 september. Det var icke utan att de för arrangemangen ansvariga med bekymmer följt väderleksrapporterna de närmaste dagarna innan. Regn och blåst var den vanligaste väderlekstypen och väderlekstjänsten uttalande om söndagsvädet var icke särskilt gynnsamt. Det antydes dock om upplämnande väder och när tidpunkten var inne för den första programpunkten hade vädet slagit om och en välvillig sol lyste över de täta skaror, som samlats ute vid regementet.

Men dessförinnan hade mycket hunnit ske. Redan då programmet för dagen på ett tidigt skede

lades upp hade tanken väckts, att ett avtalat besök av musikkåren vid det danska Livregimentet lämpligen borde komma till stånd i samband med att Regementets dag firades. Förslaget framfördes till chefen för det danska regementet och denne ställde sig mycket välvillig därtill. Det blev så småningom bestämt, att den danska musikkåren skulle besöka T 4 under tiden 8/9—10/9.

På lördagen 8/9 anlände den danska musikkåren till Hälsingborg, där den mottogs av stabschefen och musikkdirektören. Vid framkomsten till Hälsingholm mötte regementschefen och hälsade de danska gästerna välkomna till Sverige och regementet. På kvällen var välkomstmiddag ordnad i befälsmatsalen, där regementschefen överlämnade regementets bronsjetong som ett minne av besöket, och till ledaren för musikkåren, musikdirigenten kaptajn Aage Byer, överrättade regementschefen en av musikkårens kamratförening skänkt miniatyrfana.

På söndagsmorgonen kl nio tågade den danska och den svenska musikkåren genom staden för att med sin musik ge hälsingholmsborna en påminnelse om dagens betydelse. Marschen slutade på Stortorget, där de båda musikkåren införde en stor åhörarskara utförde en med livligt bifall mottagen konsert.

Den danska musikkören marscherar till platsen för förbimarschen på Trånggatan.

Efter att regementsmuséet, där kapten Brunnby stod till tjänst som ciceron, hållits öppet redan sedan kl 1000 började kamratföreningens sammanträde kl 1100 under överste B. Hasselrots ordförandeskap. Det visade sig att jordmänen för fortsatta verksamheten var mycket god, ty intresset för bibehållen kontakt med sitt gamla regemente har stigit år från år. Medlemsantalet är nu uppe i 1 070.

Förbimarschen, i vilket samtliga regementets kompanier utom 5. och 9. deltog, bildade upptakt till de "yttre" händelserna. Omedelbart efter denna började motorcykeluppvisningen, som faktiskt blev dagens clou. Överfuriir Lindkvist tillsammans med furirerna Sjöstrand och Berggren svarade för en föreställning, som kom publiken att tjuta av förtjusning. Besvikelsen hos dem, som missade uppvisningen var stor, det fick undertecknad erfara, då han vid tvåtiden stod vid huvudgränden och vid upprepade tillfällen tvingades upplysa "senkomlingar" att mc-åkandet var över. "Det var ju egentligen det vi ville se", löd de flestas kommentar.

Det, som väl intresserade hitresta föräldrar mest, var de övningar, som de värnpliktiga deltog i. Spräng- och mintjänst, exercis, felsökning, ja,

praktiskt taget allt som om vardagarna äger rum vid T 4 kunde beskådas. Samtidigt pågick utställning i ridhuset, filmföreläsning och skjutning mot miniatyrmål på korthållsbanan. Alltsammans genomfördes med glatt humör och till allas belåtenhet. Det fina vädret gjorde att alla trivdes, och man steg med ett leende åt sidan för sin granne, i stället för att — vilket ju tyvärr är alltför vanligt — knuffa sig fram till de bästa positionerna, och enbart ha vresiga ord till övers för dem, som vågade pocka på att få ta del av det som bjöds.

En bred väg till soldatens hjärta går genom hans mage, det är visst och sant. Att kökspersonalen hittade fram dit är minst lika säkert. Den måltid, som serverades var nästan som "himmalaved". Matsalen var dagen till ära dekorerad på varjehanda vis, och de, som så önskade, kunde inta middagen tillsammans med de sina vid reserverade bord. Den vanliga hetsen lyste med sin frånvaro, då man ju för en gångs skull slapp alla de bestyr, som brukar vidlåda middagsvilan. Det, som nu väntade efter måltiden var inte vapenvård och skoputs, utan ett par timmars dans i gymnastiksalen. Denna var flitigt besökt, men det kvinnliga inslaget var tyvärr för litet för att alla skulle kunna ge sig in i dansens virvlar.

Forts. på sid. 14)

Hänt vid T 4

Juli

11/7 F d furiren vid T 4 H. G. Hansson, som fortfarande tillhör regementets pistolskytteförening, segrade i mästarteklassen i triangel tävlingen mellan P 2, T 4 och Sösdala PK. Poängsiffran blev 345.

28/7 Att gengasens tid icke är förbi, åtminstone icke när det gäller armén och då i synnerhet trängregementena, har hälsleholmsborna just i dagarna fått ett påtagligt bevis för. På stadens gator har då och då skymtats lastbilar med gengasaggregat. Vid något tillfälle har det väl också hänt, att föraren fått motorstopp på grund av för dålig "fyr" och därför varit tvungen att på gammalt beprövat manér från beredskapstiden hoppa upp på flaket och öppna luckan för att komma åt att spetta och få fart på aggregatet. Det är plutonschefseleverna, som får lära sig denna nyttiga konst, medan övriga värnpliktiga är hemma på sködeuppehåll.

Augusti

11/8 Musikkårens försvinnande inom en tyvärr icke alltför avlägsen framtid börjar bli märkbar. Några av musikkårens medlemmar har sökt och funnit anställning inom det civila musiklivet. Musiksergeant Stig Blomkvist har erhållit ett mycket smickrande engagemang som valthornist vid en av Europast mest berömda symfoniorkestrar, Musikskabet "Harmonien" i Bergen.

19/8 Efter ett års tjänstgöring som observatör för FN i Palestina återvänder kapten Bengt Mattsson med familj till Hälsleholm och T 4. Tidningens läsekrets har i tidigare nummer fått ta del av kapten Mattssons intryck från den maktpåliggande och många gånger riskabla tjänstgöringen som observatör.

30/8 "Historiskt ögonblick för T 4-musiken. Sista offentliga konserten i kväll" lyder rubrikerna i Norra Skåne. Det är den sista konserten i Stadsparken, som föranlett de smått vemodiga rubrikerna. Om konserten skriver tidningen följande dag bl a, att såväl musikkåren som Allmänna slängen, vilken även medverkade, fick de varmaste applåder för sina förtjänstfulla framträdanden. Tidningen fortsätter: "Innan musiken utförde Svenska arméns tapto äskade nämndeman O. J. Hagman tystnad och bad att med anledning av att det var sista gången T 4-kåren lät sina toner ljuda få framföra stadens och nejdens tack för

sväl sommarens som tidigare konserter och musikframträdanden. Musikkåren avslutade den utmärkt framförda avslutningskonserten med regementets paradmarsch."

September

9/9 Firade regementet "Regementets dag" under stor anslutning av anhöriga till de värnpliktiga och intresserade från när och fjärran. Särskilt reportage härom återfinns på annan plats i tidningen.

18/9—19/9 T 4 tränginspektören inspekterade regementet och tog avsked av regementets befälskärer inför avslutandet av sin tjänstgöring såsom aktiv officer.

26/9 Att T 4 är önskerementet för motorintresserade värnpliktiga i södra Sverige är kanske icke någon direkt nyhet. Det framkommer emellertid med önskvärd tydlighet i referaten från de pågående inskrivningsföreläsningarna. "T 4 Hälsleholm är populäraste önskerementet" som förklarar av ett hos ungdomen allt överskuggande motorintresse i dessa tider. Rätt man på rätt plats är emellertid slagordet för inskrivningsnämnden och ett korrkort är ingen entrèbiljett till T 4", skriver Norra Skåne.

Oktober

18/10 Enligt ett i dagspressen omnämnt regeringsbeslut skall T 4:s sjukvårdskompani i Kristianstad återgå till Hälsleholm 1/11. De av T 4 K disponerade lokalerna vid I 6 måste nämligen användas för annat ändamål.

För att provisoriskt kunna bereda kompaniet tillräckliga förläggningssutrymmen i Hälsleholm beviljas regementet medel för att iordningställa de s k sommarbarackerna. Efter omfattande renoveringsarbeten står barackerna i pressläggningsögonblicket färdiga på ta emot de värnpliktiga. I sitt nya skick utgör barackerna ett synnerligen välkommet tillskott i regementets möjligheter att såväl sommartid som även provisoriskt vintertid kunna förlägga personal. Barackerna har fått en fullt tillfredsställande tätning, tvättrummen har förbättrats och interiören fått en ljus och trivsamt prägel. Ojkekaminer har inmonterats och de gamla rökiga och sotiga kaminerna har tagits bort. Tyvärr har den sedermera påbudna sparsamheten med oljebränslen och den därav föranledda ökade

förläggningstheten i kasernerna medfört, att barackerna t v icke kommer att utnyttjas, något som de därigenom trångboddna kompanierna i de nya kasernerna kanske beklagar mest av alla.

25/10 Under två dagar övar regementets båda trafikplutöer trafikdirigering i Malmö. Sydsvenska Dagbladet skriver härom: "Iklädda sina vita trafikbandskar klarade ynglingarna i regel uppgifterna ganska bra, även om den trafikerande allmänheten i en del fall föreföll överraskad av trafikdirigenternas fältgrå uniform. Både polismännen och ledaren löjtnant Harald Arvidsson föreföll dock nöjda med helhetsresultatet."

29/10—31/10 Regementets musikkår, som i samband med "Regementets dag" fick motta besök av musikkåren vid det danska Livregimentet hade erhållit nådigt tillstånd att avlägga svarsbesök hos den danska musikkåren. I en särskild artikel på annat ställe skildrar musikdirektör I. Larsson närmare, vad som förekom vid detta mycket intressanta och givande besök.

29/10 Denna dag återgick sjukvårdskompaniet i Kristianstad i regementsförband. Med anledning av dagens betydelse hade en extra påkostad välkomstmiddag ordnats i matsalen, där tff regementschefen, major S. Svensson, presiderade. Major Svensson hälsade kompaniet välkommet till T 4 och till Hässleholm och uttalade förhoppningen, att personalen skulle finna sig väl tillrätta vid regementet och i staden.

Två dagar tidigare hade Kungl Norra Skånska infanteriregementet vid en anslående ceremoni på kaserngården tagit avsked av T 4-kompaniet. Även där hade extra-förelägnad ordnats.

November

6/11 I TBV:s regi har en kurs för "skinnknutar" ordnats vid T 4. Lördagar och söndagar, när tjänsten vid regementet är slut för dagen, samlas en mängd av stadens "knutar" i motorlektionssalen för lektioner under sergeant C. Nilssons erfarna ledning. Efteråt sker den praktiska körtutbildningen på motocrossbanan.

9/11 I matsalen serveras till middag gäs med svartsoppa och därefter glass med chokladsås. Eithundraen gäss gick åt för att mäta de ca 700 middagsgästerna.

9/11 Anmälningar börjar komma in till den bataljon, som jämlikt riksdagens beslut skall sättas upp för tjänstgöring i Suez-området. Vid anmälningstidens utgång hade ansökningar inkommit från 74 personer. Av dessa uttogs senare 13 st. Alla kategorier av militär personal har anmält sig, men ingen av den aktiva personalen fick komma med. Ett av underbefälen, furir Berndt Carlsson, avreser till Wien för att träda i Svenska Röda Korsets tjänst under sex månader. Furir Carlssons anställning gäller Röda Korsets hjälpverksamhet för flyktingar från Ungern och hjälptransporter till Budapest.

14/11 T 4 IF spelar en handbollsmatch mot IFK Hässleholm till förmån för insamlingarna till de ungerska flyktingarna.

— * —

Trängare — gynna annonsörerna!
Många annonsörer är också trängare

REGEMENTETS DAG

(Forts. från sid. 12)

Från motorcykeluppsvisningarna.

Alla dagar nå så småningom sitt slut. Så ock denna regementsdag. Kl 2200 marscherade musikkåren ut på kaserngården och utförde stämningsfullt Svenska Arméns Tupto. Kring den vackra ceremonin hade ganska stor publik slutit upp, och efter dess slut avtackade överste Hasselrot musikkåren. När denna marscherade bort, belyst av facklor, var en lyckad dag genomförd.

Att alla var nöjda bevisas inte minst genom de tidningsreferat, som stod att läsa på måndagen. Norra Skåne skriver om musiken: "Den danska militärmusiken var ett inslag, som i högsta grad slog an på hässleholmarna. Det var dansk gemytlighet i mängd över det hela. Hässleholmarna kunde inte annat än falla inför denna spelglädje." "Hässleholmaren" om mc-uppvisningen: "Motorcykeluppvisningen blev höjdpunkten på programmet, men så bjöd också sergeant Nilsson på ett utmärkt program, där ordet cirkus mycket väl passar in."

Ivan Österblad.

Svanesång och Musikupplevelse

Chefen för det danska Livregimentet tar emot T 4 musikkår.

I samband med firandet av Regementets dag kunde regementschefen fäste de närvarandes uppmärksamhet på att det var sista gången, som T 4 firade "Regementets dag" med egen musikkår och att regementet denna dag hade glädjen mottaga besök av musikkåren vid det danska Livregimentet. Dagens festligheter kom också att i mångt och mycket präglas härav:

Kort efter det så uppskattade besöket av den danska musikkåren kom inbjudan till regementets musikkår att företa svarsbesök hos det danska Livregimentet och dess musikkår under dagarna 29—31/10. Eftersom Nordens dag firades den 30 oktober kom den svenska musikkåren att få företräda de svenska färgerna i samband med firandet av denna dag.

Måndagen den 29 oktober kl 0900 skedde avfärden från T 4 och kl 1130 embarkerades färjan i Helsingborg. Efter ca 20 minuters färd seglade vi in i Helsingörs hamn under tonerna av en dansk marsch, ett ovanligt inslag som livligt uppskattades av våra medresenärer. På kajen mötte representanter för Livregimentet och efter en kort mottagningsceremoni åkte vi till värdegementets förläggning i Hövelte, ca 4 mil norr om Köpenhamn.

Vid framkomsten till kasernerna hälsades vi med T 4 paradmarsch och efter avlämning till regementschefen, överste Matzen, riktade denne en hjärtlig välkomsthälsning till oss.

Efter att förläggningen m. m. ordnats, var det tid för den stora välkomstmiddagen. Regementschefen presiderade vid denna och i sitt välkomsttal yttrade han bl. a. att möjligheterna till militärt samarbete ju var uteslutna men att detta icke uteslöt ett utbyte på det musikaliska området. Och att glädjen över detta nu åstadkomna musikulturella utbyte var stor på båda sidor framgick med önskvärd tydlighet. Efter middagen hade regementet inviterat oss till ett besök på operetten Lederlappen, som gick på Scala-teatern i Köpenhamn, en angenäm avslutning på en trevlig dag.

Tyvärr blev påföljande dag ganska blåsigt och kall och detta kom i hög grad att sätta sin prägel på dagens program, som i flera punkter var avsett att äga rum utomhus.

Dagen inleddes med repetition och vissa förberedelser till de kommande framträdandena och efter frukosten var det tid att resa till Hilleröd. Där fick vi först bese det gamla och mycket vackra slottet Fredriksborg. Vi fick även tillfälle att höra dess gamla orgel, landets äldsta, som för övrigt icke reparerats sedan 1600-talet men som fortfarande är i bruk. Den gamla riddarsalen med sina mosaikinläggningar och en särskild balkong för signaltrumpetare var också en stor sevärdhet. Slottet visade prov på stilar och smak under olika århundraden. Bilder av byggherren, Christian IV återfanns på ett flertal ställen.

Efter slottsbesöket konserterade de båda musikkåren på slottsgården. Efter konserten hälsades vi av häradshövdingen och som det var Nordens dag betonades också denna samhörighet. Därefter marscherade de båda musikkåren genom Hille-

(Forts. på sid. 26)

Kungl. Skånska trängregementets musikkår

Vid sitt sista framträdande på Regementets dag 9/9 1956

Det är med sorg i hjärtat vi alla erfarit statsmakernas beslut om indragningen av Kungl Skånska trängregementets musikkår fr o m 1/7 1957 och de enskilda musikernas överföring i samband därmed till andra arbetsuppgifter inom militärmusiken.

För regementets del blir förlusten av dess musikkår ytterst kännbar. Den till i 6 förlagda musikkåren kommer visserligen att få sin verksamhet utsträckt att omfatta även T 4, men en främmande musikkår kan aldrig, huru många de s k musiktillfällena än bli, uppväga värdet av en egen musikkår. För musiklivet i Hässleholms stad kommer den nya militärmusikorganisationen att få rent katastrofala verkningar. Hässleholms Orkesterförening är ju för sin verksamhet så gott som helt beroende av trängregementets musikkår. Då Kungl Skånska trängregementets kamratförening haft sina sammankomster har regementets musikkår ständigt utgjort ett alltid lika uppskattat och konstnärligt högstående inslag. Kamratföreningens medlemmar ha väl alla från gångna tider ett bestående intryck av musikkårens betydelse i regementets liv. Stor blir därför förlusten även för kamratföreningen, då musikkåren snart lämnar regementet.

Kungl Skånska trängregementets kamratförening vill härmed framföra sitt uppriktiga tack till musikkåren för dess gagnande gärning i regementets tjänst och framför en uppriktig önskan om lycka och framgång för de enskilda musikerna i deras framtida arbete i militärmusikens tjänst.

Signer Skjöldest

UTDRAG UR REGEMENTSORDER

FÖRORDNANDEN

Till fänrik vid trängtrupperna C T Hansén fr o m 7/9 1956 och C J G Hjelmsstedt fr o m 23/11 1956

Till kapten i reserven fr o m 1/8 1956 löjtnanterna N A Hörberg, J H L Persson och K G Schönbeck

UTNÄMNINGAR

Till löjtnant vid trängtrupperna fr o m 1/10 1956 fänrik R E Wide

Till förvaltare vid fälttygkåren fr o m 1/4 1957 fanjunkare S G S Andersson

Till musikfanjunkare vid armémusiken fr o m 1/11 1956 musikfanjunkare S H W Boo, O G Andersson och K P A Kalin

Till fanjunkare i trängtrupperna fr o m 1/9 1956 sergeanterna vid trängtrupperna S A Sjöström, G M Granér, S E Andersson, S A K Sjöström, A S Bengård, H O C Persson och P S G Jönsson

Till sergeanter i trängtrupperna fr o m 29/8 1956 furirerna S A I Wahlberg och B G Bengtsson

Till musiksergeant vid flygvapnet fr o m 1/11 1956 musiksergeant K A Jespersson

Till överfurirer vid regementet furirerna K E Persson, J E Sax och N B Hansson fr o m 1/7 1956, E S O Lembo fr o m 1/10 1956 och K A Lindkvist fr o m 17/10 1956

Till överfurir i sjukvårdstjänst fr o m 1/7 1956 furirerna H G Jönsson (A 3) och K G H Blad (I 7)

Till ordinarie furirer vid regementet fr o m 1/11 1956 furirerna L E V Hassel, K H R Andersson, N B G Johnsson, K E Johansson, B G A Karlsson och J A V Leandersson

Till musikfurir vid armémusiken musikfurir K A Nilsson fr o m 1/11 1956

Till musikfurir vid marinmusiken fr o m 1/11 1956 musikfurir B O Akerlund

Till kapten i reserven fr o m 1/8 1956 löjtnant S A Thomasson

TRANSPORT

Till flygvapnets reserv fr om 1/11 1956 kapten S A Sönerberg

TILLSTAND ATT KVARSTA I RESERVEN

Kapten L F V Fries t o m 31/12 1959 och kapten A B Medin t o m 31/12 1964

RESERVPERSONALENS TJANSTGÖRING

Kaptenskurs

2. omg. 18/11—3/12 löjtnant S E Sonnett

Fanjunkarekurs

1. omg. 22/10—24/11 sergeant J E Starck

Utbildningskurser

Kurs i brigad- och pansarbrigadunderhållstjänst vid T 4 10/9—29/9 1956

löjtnanterna S von Eggers, N A Månsson, H J Lundquist och B O G Winell

Kurs i tjänst vid transportförband vid US 8/10—27/10 1956

löjtnanterna K O I Alwén, T G Persson och N A O Lindow

Kurs i tjänst vid underhållsgruppstab och etappgruppstab vid US 26/11—15/12 1956

kaptenerna E L Marköö och L T Nilsson samt löjtnanterna G A Krantz och A T Hedskog

Övrig tjänstgöring

Deltagit i milofältövning IV 11/9—14/9 1956

överstelöjtnant/RA N H E F von Krusenstjerna, kapten J O Eriksson samt löjtnant Dahlström

Vid K 4 1/11—18/12 1956

kapten Osterlin

Vid i milbefstaben 15/10—29/10 1956

kapten/RA S S E Thanner

Vid regementet

avd Uth 8/10—27/10 1956 kapten J L Wallin,

äldersklassen 9/12—18/12 löjtnant C O E Hartlow, H J Lundquist, N A Månsson samt vid avd I fanjunkare B A Ljung 26/11—3/12 1956

Placering av reservofficerare

Nedanstående nyutnämnda reservofficerare tillhörande trängtrupperna placeras fr o m 10/9 1956 vid regementet: fänrikerna M A Hugosson, B-A H Fransson,

L V Skogh, A O Holmberg, A R Nilsson, S E Bengtsson och J E Hofflander

Kommenderingar

Kapten Röing såsom provledare vid Io 12 18/9—14/11 1956

Löjtnant Benskiöld elev vid ArtOS 8/10 1956—31/8 1957

Löjtnant Lindstedt till C US förfogande såsom repetitör 10/10 1957—31/5 1958

Löjtnant Lindhé ledarkurs i fysisk träning vid KS 17/9 1956—12/4 1957

Fanjunkare Andersson vid I 19 1/10 1956—31/3 1957

Fanjunkarna Bergström, Ternemo, Kåbjer och Darpö kurs i kvartermästartjänst vid AUS 14/1—2/2 1957

Tyghantverkare E H Andersson vid KATF 7/1—21/12 1957

Tyghantverkare Brohage kurs vid signalverkstad (Sign S) 13/8—25/8 1956

Överfurir S. B Hylléen kurs för vaktchefer vid I 1 17/9—29/9 1956

Överfurir Hedblom vid Io 12 24/9—13/11 1956

Överfurir A H Nordström brandchefskurs i Halmstad 22/10—2/11 1956

Furirerna K A Maltbe, K A Fröjd, R G E Renwert och J E Widén vid FL KL 2 R 1/10—1956—15/5 1957

Furirerna J A Kjellberg och H E Arndt vid FL KI 3 R 1/10 1956—15/5 1957

Furirerna E G Löfgren och S R Mynskog vid AUS 9/10 1956—30/8 1957

Musikfurir H F L Brinck vid musikhögskolan 10/9 1956—31/5 1957

Genomgången kurs

Kapten R Carlquist tygofficerskurs 1954—1956

T 4-soldaten och fritiden

Om man till äventyrs frågar en inkallad om han har några fritidsproblem så kan han säkerligen genast lämna ett lugnande svar. Soldatlivets speciella karaktär bidrar på ett effektivt sätt till att "döda punkter" elimineras, varför detta i vår tid annars så aktuella problem ännu inte hotar de värnpliktige. Men, invänder någon, ledighet och avkopplande sysselsättning är väl påtagliga begrepp även för de inkallade? Detta skall givetvis inte förnekas, men några direkta problem lär inte uppstå.

Många faktorer spelar in; storstadsbon som plötsligt upptäcker att han hamnat i, som han kanske tycker, en av världens minsta städer, upplever naturligtvis fritiden i den nya miljön på ett helt annat sätt än den mindre kräsne sonen från landsbygden som lika plötsligt hamnar i en stad — även om kontakten med moder jord inte förden skull uppbör.

Men vad gör rekryten i Hässleholm på sin fritid? I raden av Våra Vanligaste Nöjesetablissemang står ju biografen och dansbanan främst, och i dessa avseenden finns ju ingen anledning att klaga i göingestaden. Tre biografier ger stora möjligheter till omväxlande repertoar, tacknämligt med tanke på det dystra faktum att T 4 ej har någon regementsbiograf. Detta är förmodligen en icke föraktlig orsak till de stora soldatskarorna, som väljer in mot staden på onsdagskvällen, men även dansbanan Björksäter har sin lockelse för de danslystna. Staden är dessutom begåvad med många trivsamma kaféer, livligt senterade och frekventerade av de efter kvällsfisken hungriga soldaterna. Mången kanske går ut endast för nöjet att få promenera i en idyllisk och vacker stad. Hässleholms Stadsbibliotek har också funnit en del trogna kunder från T 4.

Helt naturligt sätter inte staden in alla resurser för att lösa de värnpliktigas eventuella fritidspro-

blem; detta blir ju främst regementets sak. Och här finns en hel del att nämna. Biblioteket och det synnerligen vackert inredda lärummet på T 4 är ju de verkliga oaserna för både de kunskapsförstående och för dem som söker förströelse. I en skön fätölj kan den efter dagens övningar trötta soldaten slå sig ned med t. e. Bonniers Litterära Magasin eller ett uppslagsverk eller (troligare) en spännande detektivroman. På biblioteket ryms både modern skönlitteratur och deckare, facklitteratur och Woodhouse. Den som å andra sidan söker kontakt med kamrater kan ju uppsöka den gemytligt bullrande atmosfären i marketenteriet, medan den mera flegmatiskt lagde nog dras i första hand till det betydligt lugnare Soldathemmet, där mängden av dagstidningar utgör en frestelse för den nyhetstörstande, men på pengar utblottade soldaten.

Men det finns än mer för de inkallade. På östkanten börjar fritidskursverksamheten, vilken bl a har den fördelen att den är direkt tillrättlagd för de militära förhållandena så långt som möj-

(Forts. på sid. 22)

Fritidlig frivilligundervisning. Stabsföreläsaren och fil. mag. Andersson undervisar sin kollega i spanska.

NYA OFFICERARE

Fänrik Torsten Hansén.

Född 6/2 1934.

Fänrik med placering vid T 4 7/9 1956.

Förordnade
överstelöjtnanten Gösta Schyllander

Född 5/3 1911.

Fänrik med placering vid T 2 21/4 1955.

Underlöjtnant 10/5 1955.

Löjtnant 1/10 1956.

Kapten 30/8 1941.

Major 1/10 1950.

Förednad överstelöjtnant 1/7 1956.

KHS 1944—1946.

Komp.chef vid Svenska Röda Korsets sjukhus i Korea 1/6 1952—20/12 1952.

Fänrik Jan Hjelmsedt.

Född 4/8 1934.

Fänrik med placering vid T 4 23/11 1956.

OCH NYA UNDEROFFICERARE

Sergeant Sven Wahlberg.

Född 17/2 1931.

Sergeant med placering vid T 4 29/8 1956.

Sergeant Bengt Bengtsson.

Född 16/2 1935.

Sergeant med placering vid T 4 29/8 1956.

Uppbrott från Reitasvasge.

ARMÉNS JÄGARSKOLA

Overfurir Werner Nilsson tjänstgör i n vid arméns jägarskola i Kiruna. Han lämnar här nedan några glimtar från verksamheten där.

Sedan år 1946 är Arméns jägarskola förlagd till Kiruna. Det var den gamla Skidlöparbataljonen på I 19 i Boden, som flyttade och gjorde Kiruna till vår nordligaste garnison. Vid skolan utbildas de värnpliktiga för den krävande jägartjänsten. Från första stund utbildas den värnpliktige till att bli en hård och uthållig soldat. Klimatet är hårt och ställer stora krav på konditionen.

Min huvudsakliga uppgift vid skolan är att vara instruktör i sjukvårdstjänst. Då jag en kall februariertemiddag i närmare 25 graders kyla anlände till Kiruna, var det icke utan att jag ställde följande fråga till mig: "Vad har egentligen en skåning här att göra?" Men det dröjde inte länge förrän jag kom underfund med, att finns bara den goda viljan, så är inget omöjligt, inte ens för en skåning i detta för honom så ovanliga och bistra klimat. För övrigt visade det sig snart, att det stora flertalet instruktörer var sörlänningar och många t o m skåningar.

Efter att under tio dagar ha fått anpassa mig efter de nya förhållandena och lära känna var saker och ting fanns, bar det iväg till Abisko, där skolans fortsatta vinterutbildning och tillämpningsövningar skulle ta sin början. Under tiden 4/3—10/3 pågick vinterfjällmarschen för den inre liggande åldersklassen. Vi startade på söndagsmorgonen kl sju och precis på samma tidpunkt startade Vasaloppet i Dalarna. Som en kuriositet kan nämnas, att vi icke förrän en vecka efteråt

fick veta, vem som hade segrat. Men den stor-slagna Lappporten som mål och med en ryggsäck på 25 kg började marschen. Sträckan Abisko—Lappporten mäter 2 mil men aldrig hade jag trott, att två mil var så långa. Uppåt, uppåt och bara uppåt gick det, till dess vi slutligen kom fram till själva "porten". När man varit tvungen att nära hela dagen gå uppför, vill man ju gärna få tillfälle att åka utför ett slag. Och mycket riktigt vidtog en utförlöpa på andra sidan Lappporten. Det största bekymret, när man åker skidor i fjällterräng, är stigningarna, åtminstone som jag ser det. Det har sina sidor att hålla på att arbeta sig uppför om man i ett glider till åka eller utför. I utförsåkningarna hade jag icke nycket att säga till om, men ned kom jag i varje fall efter många akrobatiska övningar. Den ärade läsaren kan ju själv tänka sig hur det ser ut, när man i närmare 30—35 km hastighet plötsligt gör en s k praktvurpa, där ryggsäck och övrig utrustning gör allt vad den kan för att pressa ned huvud och axlar så långt det är möjligt i snön. Men dagarna och färden gick vidare, ömsom över fjällryggar, ömsom över frusna fjällsjöar, ett monotomt malande framåt.

Utän mat kan ju ingen krigare klara sig. Vad gör en jägarsoldat, när han vill ha mat? Han skaffar sig den! I uppgifterna till jägarförbanden ingick bl. a. att anfälla välförsedda livsmedelstrossar. Självt anförde jag en trossavdelning, som hade Rautas till mål. Anfallet lyckades. Ingen av de egna blev sårade, varför sjuktransportpulkorna kunde användas för att föra undan de erövrade livsmedlen. Kulsprutetroppen ådrog sig dock kamraternas misshag genom att i stridsivern skjuta

sönder de betydelsefulla rödspriddunkarna. Dagen till ära och som plåster på såren för den förlorade rödspriten erhöll var man en chokladkaka.

Sista anfallet var en drivmedelsplats vid foten av berget Sakaravaara. Anfallet sattes i gång från en bas vid Kuoravaara och efter erforderliga rekognoseringar började förbandet röra på sig vid midnatt den tionde mars. Klockan 0400 skulle anfallet slås ut och exakt klockan 0400 började ett skådespel, som syntes vida omkring. Granatkravader lyste upp himlen, kulsprutor smattrade och bensinfat flög i luften. Efter anfallets genomförande var det endast något mer än en halv mil åkning till kasern och det var med en angenäm känsla, som man den morgonen intog sin frukost vid ett dukat bord.

Jägarskolan brukar i regel genomföra två ödemärksövningar under ett utbildningsår, en på vintern och en på sommaren. Sommarens ödemärksövning eller som den kallas Jägarmarschen gick i år mot Kebnekaisemassiven. Fram i augusti månad var det dags för årets jägare att under ca 14 dagars tid vistas i ödemarken. Med utgång från Abisko ringlade sig en kolonn på över 400 man in i en terräng, som för många kommer att bli ett minne för livet. Även om påfrestande klättringar uppför och passerande av besvärlig blockterräng gjorde sitt till för att stämna ned humöret var det för varje deltagare en upplevelse.

Färden gick över Nissonjokk, följde Kungleden förbi Abiskojaure mot Vuolle Allesjaure—Paijeb—Tjäddejokk—Vistasdalen med Vistaskåtan och Vistasstugan. Efter behövlig uppladdning av förråden och vila fortsatte marschen över Unna Reitasvasge—Pyramiden—Knivkammen. Nu hade marschen övergått från den mera plana terrängen till en svårframkomligare. Dagsmarscher i block-, snö- och glaciärräng och med ett ständigt sti-

Sommarmarschen 1956.
Unna Reitasvasge. I bakgrunden Pyramiden.

gande uppåt gjorde marschen ganska krävande. Kebnekaisemassiven blev under två dagar ett besvärligt hinder för marschdeltagarna. Men kolonnen kämpade sig segt vidare mot Tarfaladalen och Kebnekaise turiststation. Här skulle livsmedelsersättning ske. Egentligen skulle livsmedlen transporterats hit med förhyrd helikopter, men eftersom det var "lågt i taket", kunde någon flygning icke ske. Än en gång fick vi bevis för att vår fyrbente kamrat hästen icke spelat ut sin roll. Anspannsplutonen hade under hela marschen visat prov på en enastående förmåga att ta sig fram i svårframkomlig terräng. Plutonen, vars viktigaste uppgift var att betjäna och ordna livsmedelsdepåer, hade för övrigt en annan marschväg än vi andra.

Årets Jägarmarsch hade nu kommit in i sitt slutskede. Sista etappen gick från Kebnekaise turiststation över Käberoive till Holmajärvisjön, där överskeppning skedde. Denna etapp var närmare 4 mil lång, och det var därför mängen trött jägare, som vadade i land på norrsidan av Holmajärvi. Där mötte den kände antarktisläkaren, doktor Wilson, för att kontrollera deltagarnas kondition m m. Efter läkarkontrollen transporterades jägarerna i bussar den tre mil långa vägen in till Kiruna. Fjorton dagar hade gått och fyrahundra jägare var mängen erfarenhet rikare.

Med dessa rader hoppas jag att läsarna fått en inblick i hur livet vid Jägarskolan gestaltar sig. Meningen har icke varit att framhålla några stora prestationer. Det är emellertid så med oss, som bor här uppe i Lappland sommar som vinter, vi vet att naturen och klimatet här uppe danar soldater, som kan uthärda påfrestningar, vilka icke är likartade med dem i de sydligare delarna av landet.

Försumma ej tillfället till tjänstgöring eller resa i Lappland, midnattssolens land, med sprakande norrsken och majestätiska fjäll...

Werner Nilsson.

Vintermarschen 1956.
På isbelagd sjöar uppe i Lappporten.

Sekreteraren har ordet

"Vi hälsa vår fana, kamratföreningens sinnebild och symbolen för sambörigheten med vårt regemente".

Med dessa ord, uttalade av ordföranden, överste Hasselrot, infördes traditionen för föreningsfana vid årsmötet på Regementets Dag den 9 september. Trumpetfanfärer smattrade och spänstig fanförtare var fanjunkare T. Tullberg.

Årsmötet hade samlat ett femtiotal medlemmar.

Till styrelse för år 1957 valdes:

Ordförande	Överste B. Hasselrot
Vice ordförande	Kapten G. Clemedtson
Övriga ledamöter	Förvaltare
	Förvaltare B. Bergqvist
	Kapten B. Brunby
	Overföret F. Ekenby
	Läroverksadjunkt A. Höllfors
	Kapten B. Kinnman (redaktör för Snapphanen)
	Förvaltare C. Linell
	Fanjunkare P. Liedholm
	Mållare M. Olsson
	Trafikbilägare H. Nilsson
	Nämndeman V. Rundberg
	Borgmästare W. Simonsson
	Nämndeman A. Svensson
	Posttjänsteman E. Wihlborg.

- Polisman C. A. Rittinge och fanjunkare L. Svensson hade undanbett sig omval. I deras ställe valdes kapten B. Kinnman och posttjänsteman E. Wihlborg.
- Nästa år är det 50 år sedan T 4 lämnade Landskrona och flyttade till Hälsleholm. Krafter är verksamma för att celebrera detta minne på ett värdigt sätt. Regementschefen orienterade årsmötet om att det på grund av utbildningsarbetets osedvanligt stora omfattning nästa höst sannolikt måste göras en kraf-

tig nedskärning av arrangemangen kring Regementets Dag. Planer dryftas på att förlägga årsmötet till Landskrona med bl. a. besök på de gamla kasernerna, numera stadens museum, sightseeing i staden och gemensam middag.

- Nordiskt soldatmöte skall nu snart åter äga rum. Denna gång står svenskatna för värdskapet och mötet förläggs till Stockholm den 31 maj—2 juni 1957. Av det preliminära programmet framgår att fredagen den 31 maj skall mötet öppnas på Stockholms Stadshus med lunch i Gyllene salen. På kvällen planeras samkväm vapenslagsvis. På lördagen anordnas utflykt till Skokloster och på aftenen bankett på Grand Restaurang Saltsjöbaden. Söndagens program är ännu icke planerat. Ett mycket begränsat antal medlemmar per kamratförening brukar inbjudas. Redan nu vore det dock av värde att få veta intresset hos medlemmarna för att deltaga i detta soldatmöte. Skriv några rader härom till sekreteraren, kapten B. Brunby, T 4, Hälsleholm.
- Några bestämda uppgifter kring vinterträffen kan ännu icke lämnas, men sannolikt kommer träffen att kunna hållas som vanligt någon söndag i slutet av februari.
- Musikkåren, som nu håller på att avvecklas, har en egen kamratförening. Föreningen har beslutat att den i och med musikkårens avveckling skall upphöra och att medlemmarna skall övergå till regementets kamratförening. Detta meddelades vid årsmötet av musikdirektör I. Larsson. Regementschefen hälsade musikkårens medlemmar välkomna till kamratföreningen, samtidigt som han djupt beklagade att T 4 skulle mista sin musikkår. Detta underströks ytterligare ex auditorio av fanjunkare Tullberg, som berättade några glimtar från gamla tider och tolkade det venod alla känner inför musikkårens upplösning.

T 4-SOLDATEN OCH FRITIDEN

(Forts. från sid. 18)

ligt, med hänsyn till kvällstjänst m.m. Kurserna är utplagda med tonvikt på både nytta och nöje; man kan få lära sig skriva maskin och fotografering, svetsning och specialmatematik, och en snickerkurs finns också. Fler kurser finns, av vilka man må nämna de särskilt begärliga språkkurserna, engelska och spanska, varvid sommarens semesterplaner kanske hägrar för deltagarna.

Mest populära har några kurser varit med den gemensamma rubriken "Kontakt med kulturlivet".

Under sommaren gav de tillfälle till en del utfärder till vackra och kulturhistoriskt intressanta platser, och under höstsäsongen fick deltagarna bl a närvara vid en teaterföreställning och en konsert, evenemang som tyvärr bär sällsynthetens prägel i Hälsleholm, och Lunds universitet beskådades en gång osv.

Dessa kursers stora deltagarantal påvisar ett påfallande latent behov hos de inkallade som kanske borde tillgodoses i än högre grad; här är i varje fall icke platsen för kverulans utan fastmer tack-sambet för allt som redan gjorts på detta område.

Henry Frid.

T 4 NYA BENSIN-STATION

Regementsintendenten, kapten P. G. Thorstenson, lämnar här en närmare redogörelse för den i det föregående numret omnämnda nya bensinstationen.

En av Sveriges nyaste och modernaste militära bensinstationer torde nu finnas på T 4. Den togs nämligen i bruk våren 1956. Önskemål om en ny bensinstation har sedan länge funnits vid T 4. Ett trängregemente med en motorpark av omkring 400 fordon kräver nämligen ur servissynpunkt en modern bensinstation.

Den nya anläggningen ligger inom regementets område i nära anslutning till smörj- och spolhallen, även den omgjord efter senaste rön. Anläggningen består av 7 st moderna eldrivna pumpar av Ljungmans fabrikat, varav 4 är avsedda för etylbensin och 2 för motorbrännolja. Pump nr 7 är en Star Mix vid vilken motorcyklarna kan erhålla färdigblandat drivmedel. Blandningen sker helt mekaniskt. Belysningen, som vid en "mack" av detta format bör vara mycket god, består här av lysrör. Således kastar 6 lysrör sitt sken över bensinstationens pumpar när mörkret faller på.

Vid tankning kan nu 5 bensindrivna bilar tankas samtidigt. Ett utbildningskompani bestående av 53 motorfordon, motorcyklar, personbilar och lastbilar, tankas fullt på ca 15 min. Att detta är ett enormt steg framåt förstår man om man jämför med regementets gamla anläggning. Då hade regementet 3 pumpar, varav 2 var avsedda för

etylbensin och 1 för brännolja. Dessa pumpar var belägna ca 75 m från varandra. All oljeblandning fick göras för hand. Två bilar kunde tankas samtidigt och ett utbildningsförband av tidigare nämnd storlek behövde då ca 45 min. för att bli fulltankat. Föreståndarens kontroll kunde självfallet icke heller bli så stor. På grund av det ringa antalet pumpar tvingades truppen många gånger tanka från fat, vilket helt naturligt förorsakade mycket onödigt spill och stor tidsförlust.

I bensinkiosken inryms förutom instrumentrum, även expedition, ett handlager av oljor m. m. samt ett modernt tvätttrum. På kioskens ytersida finns vattenkranar, vilket gör att bilförarna lätt kan er-hålla kylarvatten.

Det handlager av oljor, som förvaras i kiosken, består av enbart motorolja. Transmissionsolja m. m. erhåller "kunderna" i den nya smörj- och spolhallen. Denna hall är hypermodern och fyller alla anspråk på god service. För motorvärden finns 10 smörjbryggor (varav 6 utombus) och 6 billyftare.

Vid varje bilyft finns anordning för direkt påfyllning av oljor och fetter. Där finnes sålunda direktkopplade smörj- och tvättspurtor, transportabel ångtvättmaskin och ledarmsbelysning. Tack vare dessa moderna anläggningar har den död tid som otvivelaktigt förut uppstått vid bensinpåfyllning m. m. nu reducerats till en obetydlighet, något som i dessa effektiviseringstider är eftersträ-vansvärt.

P. G. Thorstenson

SVANESANG OCH MUSIKUPPLEVELSE

(Forts. från sid. 15)

röd till torget, där den svenska musikkåren konserterade framför det stora polishuset.

Efter middagen var det dags för avfärd till Birkeröd. Här spelade de båda musikkåren och efter borgmästarens hälsningstal följde även här marsch genom samhället och gemensam konsert framför Bistrups skola, där föreningen Norden hade sitt årsmöte. Hittills hade väderleken varit ganska ogästvänlig men nu följde ett samkväm som var dess mera gästvänligt och den dagen slutade icke förrän skuggorna blev mycket långa.

Den tredje och sista dagen började med en flaggparad och efter den marscherade vår musikkår runt hela etablissemetet och spelade Svenska arméns revej. Denna marsch avslutades vid en paradplats, där det danska regementet med fana och musikkår var uppställda. Regementschefen, överste Matzen, höll ett anförande som följdes med parad för regementets fana. En liten egenhet kunde vi här få se, då varje steg av fanförarna vid marschen efter den lugna fanmarschen liksom strök utefter marken. Vår musikkår evolerade och musicerade därefter inför de samlade åskådarna och det uppställda regementet, varefter fanvakten avlämnade fanan i kanslihuset.

Vid det officiella avskedstagandet, som sedan följde, underströk regementschefen det starka intryck, som den svenska musikkåren gjort under dessa tre dagar och framförde sin hälsning till regementschefen för T 4, till regementet och till alla som är anslutna till det — kamratföreningen.

Innan vi återvände hem från detta fredliga tåg, om vars motsats vi så många gånger blevo erinrade, vidtog besök på ett historiskt museum i Köpenhamn. Här fick vi återigen påminnelse om det inte alltid så fredliga "samarbetet" mellan våra länder. Där fanns många troféer, där var skjutvapen, musikinstrument och mycket annat, som väckte allas stora intresse. Det sista, som visades var, betecknande nog, Kastellet i Köpenhamn, där regementet tidigare varit förlagt. Kastellet är ett femkantigt försvarsverk, som även fått giva formen åt det emblem, som alla vid Livregimentet bär.

Besöket på Kastellet fick bilda slutvinjetten till vår danmarksvistelse och efter avsked av våra nyförvärvade vänner i Danmark vändes stäven åter hemåt. Vi kunde avsluta detta danmarksbesök med ett ljusst minne att bevara för livet och i förhoppning att allt varit till bättnad, både för de enskilda medlemmarna i musikkåren och för de båda regementena och kanske även för relationerna mellan Sverige och Danmark.

Ingvar Larsson.

VINDUTESKRAPOR

27177 Kr. 6:25
77540 Kr. 9:70

BENSINTÄNKSLOCK isärbare

71082 Kr. 22:—
71034 Kr. 28:—
27145 Kr. 15:—

SNÖSPADE

27170 Kr. 61:—

Kom in och välj bland våra trevliga tillbehör.

ATERFÖRSÄLJARE

AB HARALDSSONS BILFIRMA

Tel. 224 - OSBY - Tel. 279

GYNNA

ANNONSÖRERNA!

TYPER I VAPENROCK

(Forts. från sid. 10)

skulle dra oss in i en stallbyggnad i närheten. Jag avböjde likväl, men mina föreställningar var som vatten på gås för M. Han tog sig alltså in i "kostallen" och satte sig bakom raden av kossor på en redskapslåda. Det var just vid den tiden, då korna flerstädes utfodras med betblast. Denna är ett laxermedel, så gott som något, och om inte M., omtöcknad mindre av trötthet än av den "goa ljunken" i stallen, omedelbart slumrat in på sin låda, hade han titt som oftast fått höra ett ljud, erinrande om kraftiga kyssar. Men M. sov den oskyldiges sömn, och visserligen är det sant, att den som sover, icke syndar, men å andra sidan

kan han ej heller skydda sig mot faror. M. hade alltså ingen aning om att det då och då i hotfull närhet dängde ner ett exemplar av "komocka vulgaris" i golvet, varvid hans egen lekamen erhöi sin tribut. Ett par timmar senare såg jag för första och enda gången den gode Märtensson i upphetsat sinnestillstånd. Han kom bort till mig, lysande med ficklampan över uniformen, och sade med lätt darr på rösten: "Du — säg mig en sak. Tror du, man kan få müssling utanpå kläderna?!"

Om varje medlem anmäler en ny medlem

Blir vi **DUBBELT** så många
och Snapphanen **DUBBELT** så bra

... nej,
det är ingen konst

att tillaga härligt god KORV och SYLTA - nästan som hemlagod - om man som vi, har yrkes-skicklig personal och förmånen att för tillverkningen få utvälja enbart högklassiga, dags-förskä köttrevaror.

Eslövs Slakteri Aktiebolag

Konditori
CENTRUM
BJÄRNUM

Hotell
Skarveport
KARLSHAMN

RADIO PÅ RUMMEN

Intim restaurant med fullständiga rättigheter

Hällaryds Sparbank
TRENSUM

BEVILJAR LÅN PÅ FÖRDELAKTIGA VILLKOR
GOTTGÖR ALLTID HÖGSTA INLÅNINGSRÄNTA

Flaggfabriken

Fanor
Bordflaggor
Vimplar
Tröjmärken etc.
Tillverkning av
allt i branschen

IVAR RYDBERG

KARLSHAMN

Tel. 366

Mörcks Kaffe

Gott till sista droppen

STORTORGET - TELEFON 100 24

GIV AKT!

— när det gäller

FOTO

EVY-FOTO

Solgården, Hässleholm - Telefon 110 45

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T 4 - Tel. 106 19

NYNÄS

Bensin- & Servicestation

BR. THYGESSON

Hässleholm - Telefon 116 88

Allt vad som tillhör en modern servicestation

KLIPPAS eller RAKAS

gå till **STRÖANDER & SJÖÖ**

Frykholmogatan 2 - Tel. 109 49
HÄSSLEHOLM

Köp Eder TOBAK i

TOBAKSHÖRNAN

(mitt emot trängen)

VALSORTERAD AFFÄR

Lindhs Skomakeri

STADENS MODERNASTE

Järnvägsgatan 7

Telefon 105 18

BLOMSTER- HALLEN

Stortorget - Tel. 100 89

Hässleholms Målerifirma

G. H. ANDREASSON

HÄSSLEHOLM

TELEFON 111 18

Militärer!

Vänta ej!

Beställ tid!

Bröderna Klingströms

Bleck- & Plåtslageri

REKOMMENDERAS

Telefon 103 25

Dahlströms

BILLACKERING

HÄSSLEHOLM

Tel. 105 72, bost. 109 69

GA EJ ÖVER BRON

för att rakas och klippas!

Gå till **ODDS**

Frisérsalong vid Finjagatan

Gunnar E. Nilsson & Co AB

HÄSSLEHOLM

Telefon 100 06 Spannmölsavd.

103 71 Trövaravd.

Vi säljförä endast förstklassiga varor
*Charkuterivaror av egen
tillverkning*

F. H. KRISTIANSSONS CHARKUTERIAFFÄR

Östergatan 6 - Tel. 103 79 (Ankn. bost.)

FILIALEN: Vattugatan 5 - Tel. 104 09

ÄT GOTT för humant pris

AT PÅ

HÄSSLEBAREN

Första avenyen—Östergatan

*Födelsedags-, Lysnings-,
och Bröllopspresenter*

finner Ni i stor sortering hos

Nisses Varubod

DOCKOR EMOTTAGES FOR REPARATION

Telefon 111 46 — Hässleholm

Om något händer . . .

ha **FORBANDSLADAN** till hands

Allt i

SJUKVÅRD

HYGIEN

BARNAVÅRD

AB Nils Adamsson

Tel. 112 40 — HÄSSLEHOLM

Till kaffet fordras
GOTT BRÖD

från

BERGLUNDS Eft. BAGERI

M. SORENSSON

Tel. 103 63

CONCORDIA

UTANFÖR KASERNVAKTEN

GOTT KAFFE . GOTT BRÖD . BAKVERK
SMÖRGASAR . BESTÄLLNINGAR

TELEFON 129 57

ETT MOTTO FÖR MILITÄR
ATT HALLA TIDEN ÄR

Gå till

Lindbeck & Co Urmakeriaffär

NILS AHLQUIST

Rödingegatan 8

Tel. 104 94

Allt för hygienen

Malmströms Parfumeri

Hässleholm — Telefon 10010

W. STRIDHS Färghandel
REKOMMENDERAS

Finjagatan 12 Gethornskroken 11 a
Tel. 111 32 Tel. 112 01

Senaste nytt i Radio och TV
Radioaffären FREKVENS
Röingegatan 20 Tel. 113 56

Burmans Konditori
REKOMMENDERAS

STORTORGET TELEFON 108 33

Fullständig **BP** OLJOR, BENSIN
service DIESEL
Ortens modernaste anläggning
FINJAGATAN 24 TELEFON 125 50
Innehavare: ERIK LINDH

BENGTSSONS
JÄRNHANDEL

Tel. 100 13, 103 12

Ring 107 25

när det gäller

SPECERIER
KONSERVER
FRUKT
KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS
SOLGARDEN, HÄSSLEHOLM

ASTRID LINDGREN
MJÖLK och BRÖD

Tel. 118 40 Akaregatan 20 Tel. 118 40

Bo på
Hotell CENTRUM
HÄSSLEHOLM
Finjagatan 11 Tel. 105 46

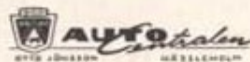
Ebbe Ohlssons Färghandel

TAPETER - FÄRGER - TOALETARTIKLAR
För övrigt allt som tillhör branschen
OSTERGATAN 34 TELEFON 121 70

När det gäller damkläder
vörd Eder med förtroende till

EWA-TRIKÅ
Tredje avenyen 21 HÄSSLEHOLM Telefon 112 53

FOLK FÖREDRAR
FORD

Beställ Er VOLKSWAGEN nu!

Stevens Bil AB

Gethornskroken 8
Tel. 129 58 - Bostad: 108 70
HÄSSLEHOLM

Industrifärger
för varje
ändamål

AB TIKAMIN

HÄSSLEHOLM
Tel. växel 142 60

Television

Njut av gott kaffe i trivsamt
miljö.

Beställningar å alla slags bakverk

WESENS
Konditori

Tel. 100 18
Röingegatan 4

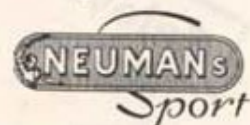

AB Hässleholms Bryggeri

ALLT för sporten!

VAPEN och AMMUNITION
CYKLAR, MOTORCYKLAR
och VESPOR ständigt i lager
Fullständig reparationsverkstad

Hässleholm - Tel. 101 25, 115 20

Bröderna Nilsson

Tel. 110 38, 110 18, 125 18

Fjellströms Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23
Tel. 113 45

★

Andersson och Häger

CHARKUTERIAFFÄR

Kyrkgatan 20 - Tel. 113 21
Kristinehem - Tel. 121 95

Advokatfirman Stjern Dahl & Wikborn

AGNE WIKBORN
GOSTA HENRIKZ

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGÅNGAR . BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmög. 5 HÄSSLEHOLM Tel. 140 40

EXPRESSBYRÅN Hässleholm

Telefon 101 09, 111 79, 124 50

★

SPECIALITÉ:
FLYTTNINGAR

HÄSSLEHOLMS

-VARU A.-BOL.

ALLT I BYGGNADSBRANSCHEN

Leveranser från egna sågverk och hyvlerier

NILS HEIME

AKTIEBOLAG

MALMÖ

TRÄVAROR

Engros — Export

Tel. Växel 709 75 — Telex. 3128

AVDELNINGSKONTOR

VÄSTERVIK — KALMAR
SOLVESBORG — ÖSBY

SOLDAT- HEMMET

vid T 4 — HÄSSLEHOLM

Ljusa, varma och trevliga lokaler. Läs- och
skrivrum. Garderob. Kafé — Försäljning av
frukt, karameller, choklad och tobaksvaror.

TELEFONHYTT

Hjort

HOLMERS

läckra wienerbröd

Levereras till såväl

MARKETENTERIET
som
SOLDATHEMMET

Köp en riktig reservoirpenna

från

HÅNELLS

Västra Göinge Härads Sparbank

HÄSSLEHOLM

Stortorget 1

Tel. 100 62, 111 75

AKTIEBOLAGET

LIGNITVERKEN

Trämjöl för alla användningsområden

EXPORT — IMPORT

Tel 167

SAVSJÖ

Tel. 436